

Skutočný príbeh

Dlhá cesta vytrvalosti rodičov a hľadania možností záchrany vlastného syna Denyska

Denysko je veselý 12-ročný chlapec. Nikdy nemal žiadne vážnejšie zdravotné problémy. Prešiel si ako každé dieťa bežnými chorobami ako sú chrípka či prechladnutie. Má dvoch bratov a spolu s rodinou žijú na Ukrajine. Jeden decembrový deň začal mať Denisko obrovské bolesti v žalúdku. Čo sa stalo a kde až ich priviedla cesta záchrany vlastného syna nám porozprávala sama Denyskova mama.

Ako to celé začalo?

Celý príbeh sa začal v decembri 2022. Denyska bolel žalúdok. Prešli dni, týždne, no žiadne lieky nepomáhali. Bolesti neprestávali a silneli. Preto sa jeho rodičia rozhodli navštíviť pediatra u nich na Ukrajine. Keďže sa po vyšetreniach nič neukázalo, lekár ich poslal na sono.

„Boli sme vystresovaní, že prečo má Denysko také bolesti,“ spomína Denyskova mama.

Denys absolvoval sono vyšetrenie, kde lekárka konštatovala, že v bruchu niečo vidí a odporučila ich do detskej nemocnici do Mukačeva. Po ďalších vyšetreniach prišiel konečný a smutný verdikt, je ide o niečo onkologické. Nikto z nás si nevie predstaviť, čo v tom okamihu prežívali rodičia a aj samotný Denysko. Ich cesta sa len začínala.

Koncom januára navštívili onkologickú nemocnicu na Ukrajine. CT vyšetrenie ukázalo, že nejde o onkologické ochorenie. Diagnóza však bola „echinokokova

cysta sleziny“. Z konzultácií s lekárom sa dozvedeli, že cysta bola obrovská a pre Denyska predstavovala veľké riziko. Okamžitá operácia bola nevyhnutná.

„Nevedeli sme pochopiť, že prečo sa práve nášmu synovi spravila cysta. Ako sa tam vytvorila? Vtedy sme ešte ani len netušili, že za vznikom cysty by mohol byť úraz, ktorý sa mu stal ešte v lete.“ dodávajú rodičia.

Rodičia chceli situáciu čo najskôr vyriešiť. Prvé otázky smerované na lekára boli, že kedy budú ich Denyska operovať. Lekár im však oznámil, že takéto operácie sa u nich v nemocnici nevykonávajú a musia si sami nájsť nemocnicu, kde budú ich syna z touto diagnózou operovať. Rodičia zostali veľmi sklamaní, no hlavne zúfalí. Kde budú ich syna teraz operovať? Začalo sa hľadanie možného a dostupného miesta na Denyskovu operáciu. Čas sa krátil a situácia bola veľmi vážna. Vedeli, že pre svojho syna musia spraviť maximum.

Aké mali možnosti?

Jednou možnosťou, kde by Denyska operovali bol Kyjev. Keďže tam v tom čase stále prebiehala vojna, bolo to naozaj veľmi nebezpečné. Rodičia cítili beznádej, ale nevzdali sa. Ďalšou alternatívou bola nemocnica Lviv, ale ani tam operácia nebola možná. Do nemocnici ich nemohli prijať, pretože mali veľa pacientov. Najbližší dostupný termín bol o 3 mesiace, ale toto čakanie si nemohli dovoliť. Pochopili, že

operácia na Ukrajine nebude možná. Ale kde budú ich syna operovať? Kto mu pomôže?

„Boli sme v strese, vôbec sme nevedeli, čo máme robiť a báli sme sa, že synova cysta praskne.“

Keďže otec rodiny už niekoľko rokov pracuje na Slovensku, rozhodli sa, že skúsia šťastie práve na Slovensku. Boli naozaj zúfalí a nemysleli si, že to práve na Slovensku bude v ich situácii možné. Z ich pohľadu nemožné sa stalo skutočnosťou.

S pomocou známych sa im podarilo nájsť lekárku, ktorá ich prijala a zabezpečila odborné vyšetrenia. Výsledky ukázali, že Denyskovi nebola určená správna diagnóza a echinokok nemá.

Ďalšia a konečná cesta viedla na Klinikum detskej chirurgie na Kráľovoch. Ukázalo sa, že ide o cystu pankreasu. V tejto chvíli spolu hľadali príčinu vzniku cysty. Prišli na to, že za cystou bol úraz, ktorý sa stal Denyskovi ešte v lete, kedy spadol z bicykla a udrel si ľavý bok.

Ako to celé pokračovalo?

Denyska prvýkrát operovali v máji 2023. Spravili mu drenáž cysty a po desiatich dňoch ich

pustili domov. Nasledovali priebežné kontroly, ktoré však ukázali, že v cyste je tekutina, ktorej objem narastal. Lekár skonštatoval, že bude potrebná ďalšia operácia, kde odstránia cystu aj s malou časťou pankreasu.

„Mala som zase stres, plakala som a nevedela som, čo mám robiť,“ zúfalo spomína mama.

V októbri 2023 podstúpil operáciu. Kde už bol Denys po operácii hospitalizovaný sám. Bolo to náročné nielen pre Denysku, ale aj pre jeho rodičov. Pohľad na vlastné dieťa napojené na hadičky tlačilo rodičom slzy do očí. Od rodičov však cítil veľkú podporu, povzbudzovali ho a hovorili mu, že všetko bude dobré.

Všetko aj vyzeralo byť v poriadku, kým im lekár nepovedal, že ich syna budú musieť ešte operovať. V bruchu sa Denyskovi ešte niečo spravilo, čo mu tlačilo na žalúdok a potreboval ešte jednu drenáž. Denysko plakal a nechcel žiadnu operáciu. Bola však potrebná a tak mu nič iné neostávalo len ju podstúpiť. Všetko dopadlo výborne a o pár dní Denyska vypustili domov. Následné doliečovanie bolo tentokrát náročnejšie, učil sa

chodiť, schudol a bol veľmi slabý. Prepustenie domov netrvalo dlho lebo Denysko dostal vysoké horúčky a museli sa vrátiť. Nikto nevedel prísť na to, prečo mal horúčku. Antibiotická liečba rýchlo zabrala a Denysko sa už zotavuje doma medzi svojimi blízkymi.

Čo Denyska čaká v blízkej budúcnosti?

Po druhej operácii má Denysko funkčnú len polovicu sleziny, čo je podľa slov lekárov postačujúce. Postupne sa mu zotavuje aj pankreas. Bude to vyžadovať isté obdobie diéty.

Ako celú situáciu vníma Denysko?

V rozhovore nám mama povedala, že vníma aj zmenu týkajúcu sa osobnosti Denyska. Tým, že má isté obmedzenia je nervózny a podráždenejší. Nič nemôže robiť, je slabý a má strach. Chcel by sa už venovať aktivitám, ktoré má rád.

Všetko však chce a vyžaduje si svoj čas, trpezlivosť a dôveru. S takým prípadom ako bol Denysov, sme sa ešte nestretli, konštatuje docent Jozef Babala, prednosta Kliniky detskej chirurgie. Optimálny čas pre drenáž pseudocysty pankreasu (podžalúdkovej žľazy) je 6 týždňov po úraze. Denyska operovali po jednom roku. Organizmus premenil cystu na guľu s kamenným obalom. Do steny cysty sa uložili vápenaté soli ako pri výzdobe jaskyne a táto pevne zrástla so svojim okolím. Náročnú chirurgickú liečbu ukrajinského chlapca zvládol tím špecialistov z Kliniky detskej chirurgie so šťastným koncom. Denyskovi prajeme skoré doliečenie a rýchly návrat späť k jeho bežnému životu. Rodičom ďakujeme za príbeh a celej rodine prajeme všetko dobré.